

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΧΟΥΑΝΙΤΑ: Η κόρη του ζωγράφου από τη Σάμο

Μια αναπάντεχη επίσκεψη που θα αλλάξει την ζωή του

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ 32

Όταν συνήλθε ο Μανουέλ, ήταν φανερά καταβεβλημένος.

Αποτεινόμενες προς τις δύο γυναίκες, είπε:
- Με συγχωρείται κυρίες μου για το επεισόδιο αυτό που σας αναστάτωσε. Πρώτη φορά μου συνέβη. Δεν γνωρίζω γιατί.

Στα μάτια των δύο γυναικών και του δασκάλου του, διάβαζε κάτι παράξενο ο Μανουέλ.

Τον κοιτούσαν στοργικά, σαν να του έλεγαν. Κατανοούμε την αιτία που σε έκανε να λιποθυμήσεις.

Δεν ήταν βέβαιος αλλά αυτό το μήνυμα του έδειχναν οι ματιές τους.

Ήμειναν ακόμη λίγο οι δύο γυναίκες, και πριν φύγουν η μητέρα της Λίζας του είπε:

- Σινιόρ Μανουέλ θα σας επισκεφθώ στο στούντιο σε λίγες μέρες μαζί με την καλή μου φίλη την σινιόρα Έρρικα για να συζητήσουμε το άγαλμα της Μαντόνας. Στο μεταξύ η εγγονή μου η Χουανίτα, όπως μιλήσαμε και με τον μαϊτρ, τον σινιόρ Pascale, θα αρχίσει τα μαθήματα από την ερχόμενη εβδομάδα.

- Σας ευχαριστώ σινιόρα Μαριάννα Ροντρίγκες. Τιμή μου η προτίμησή σας στο πρόσωπο μου, να γίνω δάσκαλος της σενιοριτάς Χουανίτα. Όσο για το άγαλμα, να είστε βέβαιη ότι θα κάνω ότι μπορώ για να σας παρουσιάσω μια δουλειά που να ικανοποιεί το αίσθημά σας απέναντι στην κόρη σας.

Η Μαριάννα Ροντρίγκες έδειχνε αποφασισμένη να μάθει περισσότερα για τον νέο άνδρα που στεκόταν μπροστά της.

- Σινιόρ Μανουέλ μπορώ να σας ρωτήσω κάτι;

- Ευχαρίστως σινιόρα Ροντρίγκες.

- Η κόρη μου η Λίζα σπούδαζε στην σχολή του μαϊτρ Pascale την περίοδο που και εσείς είσατε τότε φοιτητής ή μήπως κάνω λάθος;

- Όχι σινιόρα δεν κάνετε λάθος. Είμασταν στην ίδια τάξη.

- Γνωρίσατε λοιπόν την Λίζα;

Φανερά ταραγμένος ο Μανουέλ έριξε μια ματιά στον δάσκαλο και απάντησε:

- Ναι σινιόρα Ροντρίγκες. Γνώρισα την Λίζα, αφού είμασταν στην ίδια τάξη. Επιτρέψατε μου να εκφράσω την βαθιά μου θλίψη για τον άδικο χαμό της. Πιστέψτε ότι μόλις σήμερα πληροφορήθηκα ότι η Λίζα έχει εδώ και δέκα χρόνια που πέθανε. Ούτε καν γνώριζα ότι έχει ταφεί στο παλιό κοιμητήριο που είναι τόσο κοντά στον τόπο που δούλευα άλλοτε με την μητέρα μου. Λυπάμαι βαθιά σινιόρα.

Η Μαριάννα Ροντρίγκες κοίταξε στοργικά τον Μανουέλ και δίνοντας του το χέρι του είπε:

- Θα βρεθούμε σε λίγες μέρες σινιόρ Μανουέλ. Εξάλλου εγώ θα συνοδεύω την εγγονή μου στα μαθήματα. Θα μας φέρνει ο οδηγός με το αυτοκίνητο. Θα έχουμε έτσι την ευκαιρία να μιλάμε συχνότερα.

Της έδωσε το χέρι του που έτρεμε και την κοίταξε με μια πονεμένη ματιά.

Το τρεμάμενο και ιδρωμένο χέρι του Μανουέλ και τα θλιμμένα μάτια του, όπως την κοίταζαν, έκαναν την Μαριάννα Ροντρίγκες να βεβαιωθεί απόλυτα ότι αυτός είναι ο άνδρας που αγάπησε η κόρη της και ότι είναι και ο πατέρας της Χουανίτα.

Η Έρρικα ντε Φλου παρατηρούσε όλη αυτή την σκηνή της συνομιλίας. Τα θλιμμένα μάτια του ζωγράφου, το στοργικό βλέμμα της Μαριάννας, την συγκίνησαν. Του έδωσε στην συνέχεια και εκείνη το χέρι της, λέγοντας:

- Χάρηκα για την γνωριμία σινιόρ Μανουέλ. Θα έχου-
με την ευκαιρία να συναντηθούμε. Θα συνοδεύω αρκετές φορές την σινιόρα Μαριάννα στην σχολή που θα φέρνει την μικρή Χουανίτα.

- Τιμή μου που σας γνώρισα σινιόρα Έρρικα ντε Φλου. Χαρά μου να σας συναντώ στην σχολή όταν θα έρχεσθε με την σινιόρα Ροντρίγκες, της είπε και της έδωσε το χέρι.

Παρατήρησε το ζεστό βλέμμα της και πως το χέρι της το κράτησε αρκετά στο δικό του, πριν το κατεβάσει. Οι δύο άνδρες συνόδευσαν τις δύο κυρίες και το κοριτσάκι στην είσοδο. Έξω τους περίμενε ο οδηγός των Ροντρίγκες, ένας ψηλός, μεσήλικας, δίπλα σε ένα καινούργιο μεγάλο μαύρο αυτοκίνητο.

Για μιας ο Μανουέλ έφερε στην σκέψη μια εικόνα από τα παλιά, όταν ο ίδιος και η Λίζα έβγαιναν από την σχολή και έβλεπαν να στέκεται στο πεζοδρόμιο ο Σάντος ο σοφέρ του πατέρα της.

Θυμήθηκε με ξεχωριστή συγκίνηση το προσωπάκι της Λίζας να του χαμογελά να του κρατά το χέρι και να μπαίνουν στο αυτοκίνητο λέγοντας στον σοφέρ: «Πρώτα στο λιμάνι να αφήσουμε τον Μανουέλ και μετά συνεχίζουμε για το σπίτι.»

«Μάλιστα σενιοριτά απαντούσε ο Σάντος.»

Ο Μανουέλ καθισμένος στο πίσω κάθισμα μαζί με την Λίζα ένιωθε το χεράκι της να ακουμπά και να χαϊδεύει το δικό του και ήταν στιγμές απόλυτης ευτυχίας για αυτόν.

Πέρασαν πάνω από δεκαπέντε χρόνια από τότε.

Το αυτοκίνητο με τις δύο γυναίκες και το κοριτσάκι ξεκίνησε και σε λίγο έσμιξε με τα άλλα αυτοκίνητα και ο Μανουέλ έμεινε ακίνητος να κοιτά. Ήταν έτοιμος να κλάψει και να φωνάξει δυνατά:

«Λίζα σε αγαπώ και θα σε αγαπώ για πάντα. Λίζα αγάπη μου αύριο θα πάω στο κοιμητήριο να βρω τον τάφο σου και να σου αφήσω λουλούδια.»

Το χέρι του Pascale ακούμπησε στοργικά στον ώμο του και τον άκουσε να του λέει:

- Μανουέλ πάμε μέσα. Χρειάζεται να μιλήσουμε.

Όταν βρέθηκαν μόνοι στο στούντιο δεν συγκρατήθηκε και ξέσπασε σε λυγμούς.

- Δεν το ήξερα μαϊτρ, δεν το ήξερα. Κανείς σε όλα αυτά τα χρόνια δεν μου είπε ότι η Λίζα έχει πεθάνει. Εσύ το ήξερες;

- Όχι Μανουέλ δεν το ήξερα. Το έμαθα πριν λίγες μέρες όταν συνάντησα τις δύο σινιόρες σε ένα φιλικό σπίτι. Με σύστησαν, ήρθε η κουβέντα και το έμαθα. Δεν σου το είπα.

Ήθελα να το ακούσεις από την ίδια της την μητέρα.

Τίως και να μη με πίστευες. Με συγχωρείς για αυτό. Μήπως θύμωσες που το έκρυψα;

- Όχι μαϊτρ. Δεν μπορώ να θυμώσω ποτέ μαζί σου. Έκανες τόσα καλά για εμένα. Σε θεωρώ πατέρα μου. Τώρα τι πρέπει να κάνω;

- Να σου πω αγόρι μου. Είναι φανερό ότι μετά την λιποθυμία σου και η μητέρα της Λίζας και η φίλη της η σινιόρα Έρρικα κατάλαβαν ότι εσύ είσαι ο πατέρας της μικρής Χουανίτα. Όμως..

-Ναι μαϊτρ, ρώτησε ο Μανουέλ κοιτάζοντας στα μάτια τον δάσκαλό του. Τι πρέπει να κάνω;

- Άκουσέ με Μανουέλ. Δεν μπορείς να κάνεις τίποτε προς το παρόν, χωρίς την άδεια της σινιόρα Μαριάννα Ροντρίγκες. Είναι εγγονή της η μικρή και είναι ανήλικη. Είναι η κηδεμόνας της.

Εξάλλου πρέπει να σκεφθείς και το καλό της μικρής Χουανίτα, της κόρης σου. Η μικρή δεν ξέρει την αλήθεια. Ούτε η πανίσχυρη οικογένεια των Ροντρίγκες θα ήθελε να μαθευτεί ότι η κληρονόμος της τεράστιας περιουσίας τους είναι κόρη ενός φτωχού ζωγράφου. Το κοριτσάκι θα έρχεται κοντά σου για τα πρώτα μαθήματα της ζωγραφικής. Είναι μια θαυμάσια ευκαιρία να την βλέπεις συχνά και να της μιλάς. Αν όμως η σινιόρα Μαριάννα Ροντρίγκες αντιληφθεί ότι προσπαθείς να πεις στην μικρή κάτι που δεν θα ήθελε να μάθει, τότε θα την σταματήσει από την σχολή και δεν θα την ξαναδείς.

Πρόσπεξε Μανουέλ παιδί μου. Τόσο η οικογένεια Ροντρίγκες όσο και η οικογένεια της σινιόρας Έρρικα ντε Φλου, δηλαδή ο γιός της Βαν ντε Φλου, είναι από τις ισχυρότερες στο Μοντεβιδέο και έχουν μεγάλη επιρροή παντού.

Οποιαδήποτε λάθος κίνηση θα μπορούσε να σε καταστρέψει.

- Τι πρέπει να κάνω; ρώτησε ξανά ο Μανουέλ που εκτίμησε πολύ την συμβουλή του δασκάλου του, αλλά ένιωθε τελείως χαμένος μετά τα γεγονότα που συνέβησαν.

- Περίμενε την δική τους κίνηση. Τόσο της σινιόρας Μαριάννα όσο και της σινιόρας Έρρικα.

- Γιατί της σινιόρας Έρρικα; Ρώτησε απορημένα ο Μανουέλ.

- Διότι αυτές οι δύο κυρίες είναι στενές φίλες και επηρεάζουν σε κάποιο βαθμό τους γιούς τους. Λοιπόν, αν η σινιόρα Μαριάννα σε συμπάθησε και αποφάσισε να σου εμπιστευτεί ως μαθήτριά την εγγονή της, θα σου πει να μην αποκαλύψεις ποτέ στην Χουανίτα την αλήθεια. Αν αμφιβάλει για εσένα, δεν πρόκειται ποτέ το αυτοκίνητό τους να σταματήσει έξω από την πόρτα της σχολής.

-Μου ζήτησε να της κάνω το άγαλμα της Μαντόνας για τον τάφο της Λίζας.

-Ναι, την άκουσα που του έλεγε. Όμως μπορεί να μη ξανάρθει ποτέ. Καλλιτέχνες υπάρχουν πολλοί στο Μοντεβιδέο.

- Έχεις δίκαιο δάσκαλε, είπε ο Μανουέλ. Πρέπει να περιμένουμε πρώτα την δική τους κίνηση. Τι γίνεται όμως με την μάνα μου, πρέπει να της το πω;

- Πες της τα όσα συνέβησαν, αλλά να την παρακαλέσεις να μην το πει πουθενά. Και αυτό για το καλό το δικό σου και της σινιόρας Κασσάνδρας. Με κατάλαβες φαντάζομαι Μανουέλ.

- Κατάλαβα σινιόρ Pascale και σε ευχαριστώ ξανά για τις συμβουλές.

Να πας στο σπίτι σου τώρα Μανουέλ και δώσε τους χαιρετισμούς μου στην σινιόρα Κασσάνδρα.